

Arne Holte om Arnstein Mykletun

Den som ikke har sett Arnstein Mykletun sitte foran datamaskinen, side ved side med en doktorgradskandidat under veiledning, og kjøre regresjonsanalyser i SPSS, peke og lytte og rette tekst, har til gode å se hans vakreste sider, sier Arne Holte.

TEKST:

Astri Vannebo

PUBLISERT 5. september 2010

FORTJENT: Arne Holte (bildet) er glad for tildelingen av Åse Gruda Skards pris 2010 til Arnstein Mykletun. Foto: Marianne Lind

Direktøren ved Divisjon for psykisk helse ved Nasjonalt Folkehelseinstitutt forteller gjerne om sitt første møte med prisvinneren.

– Det var på en forskningskonferanse. Arnstein åpnet innlegget sitt slik: «Mitt navn er Arnstein Mykletun. Målet for dette innlegget er å overbevise dere om at trygdepsykologi er det morsomste man kan drive med her i verden!»

Holte ble overbevist, og tilbød Mykletun jobb på stedet.

Advarsel

– Pass dere for denne mannen! advarer Holte.

– Ikke bare er han intelligent, belest, psykolog og sosiolog og et arbeidsjern av verste slag som omgås verdenseliten i sine fag. Men han er også pedagogisk omsorgsfull og sjenerøs. Og så er han snill, sier divisjonsdirektøren.

Holte hevder at den som ikke lar seg provosere av Mykletun, må være særs tykkhudet, eller skrudd sammen på samme vis selv.

- Er det ikke det som er den ypperste forskerens sanne vesen? spør han retorisk.
- Han eller hun holder fast på sin overbevisning om at verden ikke er som folk flest tror, helt til det motsatte blir bevist – og det blir det jo sjelden.

Så skoa passer

– Arnstein jobber best på flyplasser. Jeg tror det er derfor han reiser så mye. Noen har nok tenkt at han har på seg litt for store sko: flere titalls internasjonale publikasjoner, mange i verdens fremste vitenskapelige tidsskrifter, professor ved kallelse i en alder av 36 år, en haug med doktorgradskandidater, Folkehelseinstituttets rapport om Psykiske lidelser i Norge, Regjeringens ekspertpanel for å få ned sykefraværet, Aftenpostens yndling. Nå syns jeg faktisk han godt fyller skonummer 45!

Tidsskriftet

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 9, 2010, side

TEKST:

Astri Vannebo, JournalistMaster of Management